

ชื่อเรื่อง	การศึกษาและพัฒนาเพื่อออกแบบโรงเรือนเพาะเห็ด สำหรับติดตั้งภายในโรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่า เด็กกำพร้า (หลัก 67) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว		
ผู้วิจัย	นางสาวปริญัน บานชื่น	หัวหน้าโครงการวิจัย	
	นายแทนศรีธา อติอนุวรรตน์	ผู้ร่วมวิจัย	
พ.ศ.	2562		

บทคัดย่อ

การศึกษาและพัฒนาเพื่อออกแบบโรงเรือนเพาะเห็ด สำหรับติดตั้งภายในโรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่า
เด็กกำพร้า (หลัก 67) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการผลิตวัตถุดิบสำหรับ
ใช้ประกอบอาหารของโรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่าเด็กกำพร้า (หลัก 67) สืบเนื่องมาจากทางโรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมการปลูก
พืชและเลี้ยงสัตว์เพื่อประกอบอาหารให้กับนักเรียนอยู่ก่อนแล้ว แต่ด้วยจำนวนนักเรียนที่มีมากและงบประมาณที่มีอยู่อย่าง
จำกัด จึงทำให้ปริมาณผลผลิตที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการบริโภคของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะ
ออกแบบโรงเรือนเพาะเห็ดที่มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปติดตั้งภายในโรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่าเด็กกำพร้า (หลัก 67)
เนื่องจากการเพาะเห็ดในโรงเรือนนั้นสามารถปลูกได้ไม่ยากนักและยังให้ผลผลิตตลอดทั้งปี และเห็ดยังเป็นพืชที่มี
คุณประโยชน์ทางด้านโภชนาการ หากมีการส่งเสริมด้านการเพาะเห็ดเพิ่มเติมจากการปลูกพืชผักที่มีอยู่เดิมแล้วนั้น จะทำให้
โรงเรียนมีวัตถุดิบเพียงพอสำหรับใช้ในการประกอบอาหารให้กับนักเรียนภายในโรงเรียน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความ
หลากหลายทางด้านโภชนาการ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่ครบหมวดหมู่มากยิ่งขึ้น

โดยวิธีการดำเนินการวิจัยนั้น เริ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปริมาณในการเพาะเห็ดที่
เหมาะสมกับความต้องการในการบริโภคของนักเรียนในโรงเรียน จากนั้นจึงทำการศึกษาและพัฒนา รูปแบบของโรงเรือนเพาะ
เห็ดที่มีความเหมาะสมกับลักษณะการใช้งานและการดูแลรักษา สามารถประกอบติดตั้งได้ง่าย ใช้วัสดุที่สามารถหาได้ใน
ท้องถิ่นและใช้งบประมาณน้อย ซึ่งจากการดำเนินการวิจัยพบว่า โรงเรือนเพาะเห็ดระบบกึ่งอัตโนมัติ ขนาด 1.5 x 4 เมตร
จำนวน 2 หลัง ที่ประกอบขึ้นด้วยชิ้นส่วนที่เป็นระบบโมดูลาร์ (modular system) โดยใช้ไม้ไผ่และสแตนเลสเป็นวัสดุ
หลักและภายในใช้วิธีการวางถุงเพาะเห็ดแบบห้อยแขวนนั้น มีความเหมาะสมสำหรับการนำไปติดตั้งภายในโรงเรียนมากที่สุด
ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรือนเพาะเห็ดระบบกึ่งอัตโนมัติขนาดดังกล่าวสามารถใช้งานได้ง่ายและสะดวกต่อการดูแลรักษา
โดยสามารถผลิตเห็ดได้จำนวน 2,400 ก้อน หรือประมาณ 240 กิโลกรัมต่อเดือน นอกจากนี้การออกแบบโรงเรือนโดยใช้
ระบบโมดูลาร์ (modular system) ที่ภายในใช้วิธีการวางถุงเพาะเห็ดแบบห้อยแขวนนั้น สามารถประกอบติดตั้งได้โดยง่าย
ด้วยวัสดุอันน้อยชิ้น อีกทั้งไม้ไผ่และสแตนเลสยังสามารถหาซื้อได้ง่ายในท้องถิ่นและมีราคาไม่สูงอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือการศึกษาและพัฒนาเพื่อออกแบบโรงเรือนเพาะเห็ด สำหรับติดตั้งภายในโรงเรียน
วัฒนธรรมชนเผ่าเด็กกำพร้า (หลัก 67) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการพัฒนาพื้นที่ว่างภายในโรงเรียนให้เป็น
พื้นที่เชิงเกษตรกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์กับโรงเรียนในหลายด้าน ทั้งด้านปริมาณผลผลิตและโภชนาการ เป็นการส่งเสริม
ให้วัตถุดิบที่ปลูกเพื่อประกอบอาหารนั้นมีความหลากหลายและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน
ได้รับประทานอาหารครบหมวดหมู่มากขึ้น ด้านงบประมาณ เป็นการลดรายจ่ายในส่วนของคุณค่าอาหารของทางโรงเรียน
รวมถึงด้านการส่งเสริมอาชีพ ช่วยให้นักเรียนได้ความรู้และฝึกฝนทักษะทางการเพาะเห็ด เป็นการส่งเสริมให้นักเรียน
สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต